

“Iată stau la ușă și bat. De va auzi cineva glasul Meu și va deschide, voi intra la el, și voi cina cu el și el cu Mine” (Apocalipsa 3, 20)

Numărul 93 (2015), **Duminica după Nașterea Domnului**
(Fuga în Egipt)

Evanghelia: Matei 2, 13-23*

Iar după ce au plecat ei, iată îngerul Domnului i se arată în vis lui Iosif, zicând: „Ridică-te, ia Pruncul și pe maica Sa și fugi în Egipt și stai acolo până când îți voi spune eu, fiindcă Irod vrea să caute Pruncul ca să-L omoare“. Și ridicându-se Iosif, i-a luat în timpul nopții pe Prunc și pe maica Sa și a plecat în Egipt. Și au stat acolo până la moartea lui Irod, ca să se plinească cuvântul spus de Domnul prin profetul ce zice: **Din Egipt L-am chemat pe Fiul Meu.**

Iar Irod, văzând că fusese amăgit de magi, s'a mâniat foarte și, trimitând, i-a ucis pe toți pruncii care erau în Betleem și'n toate hotarele lui, de doi ani și mai în jos, după timpul pe care îl aflase de la magi. Atunci s'a plinit cuvântul spus prin Ieremia profetul: **Glas în Rama s'a auzit, plângere și tânguire multă, Rahela-și plânge copiii și nu vrea să se mângâie, pentru că nu mai sunt.**

După moartea lui Irod, iată îngerul Domnului i s'a arătat în vis lui Iosif, în Egipt, zicându-i: „Ridică-te, ia Pruncul și pe maica Sa și mergi în țara lui Israel, căci au murit cei ce căutau viața Pruncului“. Iar el, ridicându-se, a luat Pruncul și pe maica Sa și a venit în țara lui Israel. Și auzind că Arhelau domnește în Iudeea, în locul lui Irod, tatăl său, s'a temut să meargă acolo și, luând poruncă prin vis, s'a dus în părțile Galileii. Și a venit și a locuit în orașul numit Nazaret, ca să se plinească ceea ce s'a spus prin profeți, că Nazarinean Se va chema.

Sf. Arhidiacon Ștefan - vederea Cerului deschis înseamnă lipsa fricii de moarte

Sfântul Iustin Popovici

Iată, astăzi este ziua prăznirii Sfântului Întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan pe care Biserica îl slăvește. El nu ar fi fost un Sfânt dacă Domnul nu s-ar fi născut ca om. Cine este Acela Care a dăruit aceluia tânăr putere miraculoasă și minunată, ca el, atunci când îl împrășcau cu pietre, să se roage Domnului Dumnezeu pentru ucigașii lui și să strige: “Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta!” (Faptele Apostolilor 7,60).

*)Texte preluate din ediția jubiliară a Sfântului Sinod, 2000, citată pe scurt: Biblia Bartolomeu

O asemenea dragoste și rugăciune minunată nu a fost cunoscută pe pământ. Iată, această minune se petrece prin marele și slăvitul Întâi Mucenic și Arhidiacon Ștefan. Cine lucrează aceasta în el? Domnul Hristos – Domnul Care a devenit om, Domnul Care este prezent împreună cu toate puterile Sale în însuși Întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan. Omul nu se teme de moarte! Iată, în momentul înfricoșător al morții, atunci când îl împrășcau cu pietre, când îl chinuiau, Întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan vede Cerurile deschise și pe Fiul Omului, pe Domnul Hristos, Îl vede șezând de-a dreapta lui Dumnezeu, șezând în trup omenesc (Faptele Apostolilor 7, 55). Ce vedenie! Ce bucurie! Cerul este deschis pământului. Toată bucuria cerească este oferită neamului omenesc. Întâiul Mucenic Ștefan vede aceasta, simte, vede Cerul deschis și nu îi este frică de moarte, nu îi este frică de ucigași, nu îi este frică de nicio grozăvie din această lume. Astfel Sfântul Întâiul Mucenic Ștefan ne-a descoperit nouă tuturor taina tuturor Sfinților Mucenici ai lui Hristos: cum au putut ei să îndure cumplitele chinuri insuportabile fără văicăreli, fără lacrimi...

Fiecare mucenicie pentru fiecare mucenic, își are grozăvia ei. Dar eroii lui Hristos nu s-au temut de moarte și au îndurat toate aceste chinuri, căci au avut deasupra lor Cerurile deschise, căci Domnul Hristos era deasupra lor și îi aștepta în Împărăția Cerurilor. Acolo s-au grăbit ei prin toată pătimirea, prin toate chinurile, spre El, spre Domnul Care a devenit om, ca să ne dea toată puterea dumnezeiască, o asemenea putere care biruie tot ceea ce este muritor în om și în jurul omului; ca să ne dea puterea dumnezeiască care biruie moartea și pe toți demonii care stau dincolo de moarte. Nu trebuie să ne înșelăm, această viața a noastră pe pământ ne este dată ca prin ea să ne asigurăm Viața veșnică, ca de aici să înceapă viața noastră și să se continue în cealaltă lume. Domnul S-a pogorât din Ceruri; pentru aceasta a devenit om. El a străbătut calea omului de la pământ la Ceruri (Evrei 10, 20), a străbătut calea pe care fiecare ființa omenească poate merge și poate urca, dacă vrea, în Ceruri. Totul depinde de noi, oamenii, de dorințele noastre, de năzuințele noastre, de libera noastră voință.

Dar ce este mai sublim, ce este mai înălțător pentru om decât faptul că Dumnezeu S-a arătat în om, că S-a arătat ca Dumnezeu-Om în această lume? Oare este vreo bogăție mai mare decât Domnul Hristos? El a adus neamului omenesc tot ceea ce are Cerul: a adus Împărăția Cerurilor, a adus toate bunătățile Împărăției Cerești. Împărăția Cerească a devenit a noastră, a oamenilor, și noi am devenit moștenitorii Împărăției Cerești (Iacov 2, 5). Căci Domnul Hristos ne-a arătat marea dragoste, ne-a făcut pe noi toți fiii lui Dumnezeu, Domnul Dumnezeu ne-a înfiat și prin aceasta noi devenim fii dumnezeiești după har, devenind și moștenitorii tuturor bogățiilor Domnului Hristos (Romani 8,14-17; 9, 26).

Știi că dacă împlinești fiecare poruncă evanghelică te îmbogățești în Dumnezeu, te îmbogățești cu bogăția nepieritoare pe care nimeni nu ți-o poate lua, nimeni nu ți-o poate răpi: nici moartea, nici diavolul? Atunci tu îți aduni bogăție în Ceruri. Oare auzi poruncile Domnului Hristos, poruncile despre rugăciune: Rugați-vă pentru prietenii și

pentru vrăjmașii voștri (Matei 5,44)? Împlinind această poruncă evanghelică, de fapt te îmbogățești în Dumnezeu. Puterile dumnezeiești se află întru tine, căci fiecare virtute, fraților, aduce în suflet puterea dumnezeiască, fiecare virtute este de la Dumnezeu, de aceea aduce în suflet puterea dumnezeiască și cerească care este mai puternică decât păcatul și decât moartea și decât diavolul. Sau împlinind oricare altă poruncă, legată de milostivire, de exemplu, tu prin aceasta te îmbogățești în Dumnezeu, te îmbogățești cu bogăția care dănuie veșnic în toate lumile în care se mișcă ființa ta omenească.

Ce fel de bunătați, ce fel de bogăție a adus Domnul Hristos omului! Nemurirea și Viața Veșnică, Împărăția Cerurilor și toată fericirea Împărăției Cerești! De aceea, Crăciunul, atunci când Domnul S-a născut ca Dumnezeu-Om în această lume, este ziua de naștere a tuturor bogățiilor noastre nepieritoare, a tuturor oamenilor mari și sfinți în această lume, ziua nașterii fiecărui om, a fiecărui om adevărat, a fiecărui creștin autentic.

De aceea, Domnul S-a făcut om, pentru că noi să slăvim Crăciunul ca pe praznicul ce aduce cea mai mare bucurie, căci prin Sfântul Praznic de astăzi și moartea a devenit bucurie pentru om, spune Sfântul Apostol Ștefan. Cum se mai bucura că este bătut cu pietre pentru Domnul Hristos! Ce fel de putere este aceasta care face ca nici moartea să nu mai fie cea mai mare grozăvie? Numai Domnul Hristos, numai Dumnezeu-Omul face aceasta! Astfel, în viața mea și a ta, dacă vrei ca moartea să înceteze să mai fie pentru tine și pentru aproapele tău sperietoare și grozăvie, predă-te pe tine însuși cu totul Domnului Hristos. Iar El este întreg acolo în mijlocul nostru, întreg în Biserica Sa, întreg în toată lumea, ca și pretutindeni prezent, gata să ne ajute pe noi toți, să ne scoată din prăpastia morții, din prăpastia păcatelor și să ne ridice în Rai.

Crăciunul! Prin Crăciun s-a deschis calea către Rai. Crăciunul ne-a dăruit nouă, tuturor, toate bunătățile Raiului. Dacă dorești sufletului tău starea launtrică din Rai încă de aici de pe pământ, smerește-te înaintea Domnului Hristos cu rugăciune și cu modestie, cu post și cu trezvie mergi după Domnul Hristos, numai după El, căci fără îndoială, mergând după El vei ajunge în Împărăția Cerurilor.

Și fie ca Sfântul Întâiul Mucenic Ștefan pe care astăzi îl prăznuim, care s-a bucurat de moarte mai mult decât ne-am bucura noi de orice bucurie, să ne conducă și să ne călăuzească să-l urmăm Lui, Dumnezeu-Omului, Care a devenit Dumnezeu-Om pentru noi oamenii, ca și noi să biruim tot ceea ce este muritor, să biruim în noi înșine orice păcat, orice moarte duhovnicească, să biruim în noi înșine orice duh necurat, să trăim încă de pe pământ prin Evanghelia Domnului Hristos, prin viața dumnezeiască, ce se continuă în cealaltă lume, și să fim și noi împreună cu Întâiul Sfânt Mucenic Ștefan, Apostolul și Arhidiaconul, să-L slăvim pe Domnul Hristos prin toată veșnicia în cealaltă lume, salutându-ne în Ceruri unul pe altul așa cum se salută astăzi oamenii pe pământ: "Hristos Se naște! Adevărat că Se naște!".

Sursa: **Cuviosul Iustin de la Celie**, *Cuvinte despre veșnicie – predici alese*, Editura Egumenița, 2013

Vitamine duhovnicești

Să începem Noul An cu curaj!

Cum să întâmpinăm Noul An? Ar fi naiv și foarte necreștin să cerem de la Dumnezeu să ne ocrotească, să facă pământul un rai al păcii, în timp ce în jurul nostru nu există pace. Există controversă, tensiune, descurajare, teamă, violență, crimă. Nu putem cere pace pentru noi, când această pace nu se poate răspândi în afara Bisericii, când nu vine ca niște raze de lumină care să risipească întunericul. Un scriitor duhovnicesc din Apus a scris că este creștin acela căruia Hristos i-a încredințat responsabilitatea pentru ceilalți oameni, iar această responsabilitate trebuie să fim pregătiți s-o ducem până la capăt.

(...) Creștinul este singurul care trebuie să fie destoinic să vadă istoria, așa cum o vede Dumnezeu, ca o taină a mântuirii, dar ca și o tragedie a păcatului și căderii omului. În legătură cu cele din urmă trebuie să luăm poziție. Hristos spune în Evanghelie: "Când veți auzi despre războaie și vești de războaie, să nu vă înfricoșați", ci ridicați în sus capetele voastre. Căci nu există loc în inima și în viața creștinului pentru șovăire, teamă și frică, care sunt fiicele egoismului, a grijii numai pentru noi înșine, chiar și atunci când această grijă se îndreaptă înspre cei pe care îi iubim. Dumnezeu este Dumnezeul istoriei, dar trebuie să devenim împreună-lucrători cu El și să ne trimită în această lume a Sa, ca să schimbe societatea discordantă a oamenilor în armonia care se va numi Împărăția lui Dumnezeu.

În lumea de astăzi trebuie să fim gata să fim judecați și să răbdăm multe. Dar trebuie să rămânem neclintiți în slujirea lui Dumnezeu și a oamenilor. Iar când privim în urmă la anul ce a trecut, cerem de la Dumnezeu să ne ierte de tot ce am făcut sau pentru cele care au rămas neterminate în anul precedent. Susținem că suntem ortodocși. Dar a fi ortodox nu înseamnă numai să mărturisim Evanghelia în totalitatea ei și s-o propovăduim în simplitatea ei, ci ni se cere ceva mai mult decât aceasta, ni se cere să trăim conform cu ea. Și știm că Hristos nu este înduplecat de nimic altceva, decât de măreția omului și de mesajul său de dragoste și adorație. (...)

Dacă vrem ca anul acesta să ne facem vrednici de Dumnezeu, de chemarea noastră creștinească, de sfântul nume al Ortodoxiei, se cuvine ca fiecare în parte și toți, ca un trup, să fim pentru toți și pentru fiecare persoană care poate are trebuință de noi, o imagine vie a ceea ce trebuie să fie omul și a ceea ce o comunitate poate fi, atunci când este umbrită de Harul lui Dumnezeu. Să ne rugăm ca Dumnezeu să ne ierte pe noi care până acum am fost departe de chemarea noastră. Să ne rugăm ca Domnul să ne dea bărbăție, curaj, voință să ne îndreptăm, să ridicăm crucea, să mergem pe urmele pașilor lui Hristos, acolo unde ne cheamă... Aceasta suntem chemați să facem. Și poate astăzi vom lua hotărârea să fim credincioși chemării noastre și să începem Noul An cu curaj. Amin.

Sursa: **Mitropolitul Antonie de Suroj**, www.marturieathonita.ro/in-pragul-anului-nou